

≡ KATALUNA ≡ ESPERANTISTO

MONATA GAZETO * OFICIALA ORGANO

DE LA

REDAKCIO KAJ ADMINISTRACIO
12, strato Gracia. - SABADELL
BARCELONA (HISpanUJO)
SENPAGA POR LA GEFEDERACIANOJ

Redaktoro :
Frederich Pujulà

NIA DEVIZO : «MARO ESTAS GUTARO»

ENHAVO:

Pri..., Fred. Pujulà. — *III^a Kongreso de la «K. E. F.»*, Valenti Alavedra. — *Historio de Esperanto en Katalunujo* (Sami Feliu de Codines), N. N. — *La spegulo*, Angel Novejarque. — *II^a Literatura Konkurso* (Eksterordinaraj temoj). — *Pri feminismo*, Varis. — *Katalunaj efemeridoj*. — *VIII^a Universala Kongreso Esperantista* (I^a cirkulero). — *Enlanda Movado*, A. Badia kaj Delegitoj. — *Bibliografio*, Tamen. — *Oficiala parto*, «K. E. F.». — *Korespondado*, Red. kaj Adm. — (*Suplemento*). *Alvoko al la II^a Literatura Konkurso de la «Kataluna Esperantista Federacio»*

JARO III^a

FEBRUARO 1912^a

N° 2 (23)

Kara Kolego! Ĉu vi povas interŝanĝi vian gazeton 100 du ekz. ? Ni atendas vian respondon.

Societoj kaj Grupoj aliĝintaj al "Kataluna Esperantista Federacio"

Esperanta Semo.	Sabadell
Nova Semo	Reus
Vika Esperantistaro	Vic
Esperanta Nesto.	Barbarà del Vallès
Olot Stelo	Olot
Lumon.	Terrassa
Casino del Comercio	»
Espero Kataluna	Barcelona
Esperanta Juneco	»
La Rondo.	»
Esperanta Fako (secció del C. A. de D. del C. y la I.)	»
Ĉiam Antaŭen	»
Semo (Ateneo E. P.)	»
Escola Universitaria	»
Forigu Barojn	»
Esperanta Frateco	»
Kulturo	»
Barcelona Stelo.	»
Unió Catalanista	»
Novan Vojon	»
Esperanto kaj Patrujo.	»
Evolucio	»
Universala Frateco	»
¡Supren!	»
Tarragono Esperanta	Tarragona
Monta Grupeto.	Sant Llorenç Savall
Esperanta Akvofalo	Ripollet
Gerona Esperantistaro	Girona
Amo kaj Espero	»
Pacaj Batalantoj	Castellar del Vallés
Laboro Esperanta	Vilanova y Geltrú
Esperantista Grupo.	Mataró
Kampero	S. Perpetua de la Moguda
Frateco	Vendrell
Esperantista Amikeco.	Manlleu
Esperanta Amo.	»
Esperanta Idealo	S. Coloma de Farnés
Montsanta Stelo	Ulldemolins
Esperanta Amikaro	Banyolas
Ilerda Espero	Lleyda
Frateco	S. Feliu de Guixols
Esperantista Junularo.	Terrassa
Esperanta Aŭroro	Barcelona

Tot l'Esperanto en una fulla

Edició de la «K. E. F.». A 50 centims el cent. Fulles insubstituïbles per a la propaganda en vetllades, excursions, etc.

KATALUNA ESPERANTISTO

MONATA GAZETO □ OFICIALA ORGANO DE LA KATALUNA ESPERANTISTA FEDERACIO

SEN PAGA POR LA GEFEDERACIANOJ

REDAKCIO KAJ ADMINISTRACIO
12. strato Gracia. — **SABADELL**
BARCELONO-HISPANUJO

REDAKTORO:
Frederich Pujulà

— NIA DEVIZO : « MARO ESTAS GUTARO » —

ENHAVO : *Pri...*, Fred. Pujulà. — *III^a Kongreso de la «K. E. F.»*, Valentí Alavedra. — *Historio de Esperanto en Katalunujo (Sant Feliu de Codines)*, N. N. — *La spegulo*, Angel Novejarque. — *II^a Literatura Konkurso (Eksterordinaraj temoj)*. — *Pri feminismo*, Varis. — *Katalunaj efemeridoj*. — *VIII^a Universala Kongreso Esperantista (1ª cirkulero)*. — *Enlanda Movado*, A. Badia kaj Delegitoj. — *Bibliografio*, Tamen. — *Oficiala parto, «K. E. F.»*. — *Korespondado*, Red. kaj Adm. (Suplemento). *Alvoko al la II^a Literatura Konkurso de la «K. E. F.»*

PRI...

PROPAGANDO

NI esperantistoj formas en la mondo apartan socion, bedaŭrinde. Nia celo estas pligrandigi ĝin; nia devo ĝin defendi. La celon ni plenumas per la multenombraj grupoj. La devo ne ĉiam estas bone plenumita; kaj ŝajnas al mi, ke bona konstanta defendo de nia ideo estus tre fekunda por nia movado.

Por bone starigi defendon, ni devas unue bone scii, el kio konsistas la atako. Kiam ni konos la atakantojn ni povos trafe celdirekti niajn armilojn kaj fortojn.

Ni devas esti sentemaj, trosentemaj, kaj principe ni devas vidi atakon en ĉio, kio nur ne estas favora. La simplan intergestadon de du alilingvanoj, kiuj vane penas interkompreniĝi, ni devas konsideri kiel ofendon al ni, kiel homoj kaj kiel esperantistoj. Kiel homoj, ĉar ili malaltigas la gradon de nia gento. Kiel esperantistoj, ĉar ili ne

scias pri nia ekzistado. La unuà estas kulpo ilia, kiun ni homame devas eviti. La dua estus kulpo nià se ni ne alproksimiĝus tuj al la kvazaŭmutuloj kaj ni ne nomus al ili trifoje almenaŭ la vorton *Esperanto*, por ke ĝi gravuriĝu en iliajn cerbojn moligitajn tiam de la malfacila situacio. Niaj prapatroj, kiuj eble estis tre delikataj personoj, profitis tamen la ekzekuton de krimuloj kaj vangonfrapis antaŭ ili siajn filojn, per ke la ekzemplo restu neforigebla. Mi ne kuraĝas konsili tian procedon por propagandi Esperanton, ĉar vere tiam la ofico de propagandisto estus iom danĝera. Alilandulo, kiu vane penas komprenigi sin, estàs sufiĉe malbonhumora por ke oni trudu al li tro internacian esprimon. Sed li neniam forgesos, ke *unu fojon*, kiam li estis en grava situacio en fremda lando, ruĝa pro trogestado, klopodema por sin tiri el malfacilaĵo, ia sinjoro trankvila, ridetanta, alproksimiĝis al li kun la manoj en la poŝoj, kaj mieno feliĉa, kaj alparolis al li tri fojojn la vorton *Esperanto*. «Kio estas Esperanto?»

Aparte de tiuj ĉiutagaj okazoj, estas aliaj tiel multe oftaj fajloj al la bazo de nia ekzistrezono, kiujn ni devas eviti kaj kontraŭbatali. Ĉiutage en la gazetoj legiĝas asertoj, kiuj ne rekonas alian kaŭzon ol la teruraj neniam sufiĉe kontraŭbatalataj antaŭjuĝemo kaj pensinercio. Nun estas vualo etendita antaŭ la okuloj de la homoj malpermesante vidi la kaŝitan veron de la aferoj; pli malfrue estas mallaboremo repripensi la stereotipitajn sociajn konkludojn kaj konvenciojn. Kiu el ni ne legis cent fojojn pri la 80 milionoj da homoj parolantaj hispanan lingvon? Mi parolis pri tio en Antverpeno kun nia ĉilia eminenta samideano Dro. Fraga, kaj ni havis okazon rideti iom. Oni enkalkulas la tutan Sud-Amerikon en la hispanlingvajn landojn. Oni forgesas que Brazilio parolas portugale, ke Meksiklando parolas pli ol 60 malsamajn lingvojn!, kaj ke el la cetero, enhavanta ankoraŭ ne 30 milionojn da homoj, restas nur la grandaj urboj por la hispana lingvo, ĉar la kamparo kaj la montoj parolas *guarani*, *quichua*, *aymara* kaj la *araŭkanajn* lingvojn. Ni aldonu nenion pri la granda diferenco ekzistanta inter la Amerika hispanlingvo kaj la hispana lingvo mem. Antaŭ kelkaj monatoj mi estis ofte devigata peti al peruaj parencoj miaj, ke ili klarigu al mi katalune. Kaj mi estis edukita en Kubinsulo! La diferenco estas pli granda ol inter la nuna hispana lingvo, kaj la hispana parolata de la 100 mil hebreoj loĝantaj Konstantinopolon, kiuj tamen parolas, kiel en la epoko de Cervantes!

Ni devas do, kontraŭstari tiajn asertojn, kiuj kreas atmosferon malbonan por nia propagando. La gazetaro estas tre favora al ni en Barcelono, sed ni ne povas lacigi ĝin individue. Ni devas respondi kaj

korekti, kaj rimarkigi, sed oficiale; ne en la nomo de tiu aŭ tiu alia, kiu subskribas la artikolon, sed en la nomo de la tuta Federacio. Tiu ĉi devas krei komisiitaron de policemaj samideanoj, kiuj traflos la gazetojn al la serĉado de krimoj kontraŭ la vero. Tre korekte, tre afable, sed tre severe kaj argumentite, ili en la nomo de ĉiuj petos kaj se necese postulos la restarigon de la vero difektita.

Antaŭ kelkaj tagoj mi rimarkis, ke la hispana Ministro de Ŝtato, kaj la franca Ambasadoro, devas uzi interpretistojn por interparoli pri la grava afero de Maroko. Oni mortas en Maroko, oni pridiskutas ŝanĝojn en la mondkarto, kaj la pensoj de la diskutantoj devas esti tradukitaj!... Mi partikulare skribis al ambaŭ ŝtatistoj leterojn pri Esperanto. Ĉu ili ne estus pli trafaj ne mi estus povinta oficiale paroli en la nomo de la centaroj da katalunaj esperantistoj?

FRED. PUJULÀ

SELKO KAJ PANTALONO

Perdi ŝelkon estas malagrabla. Ĉar kiam oni perdis ĝin, plimalpli baldaŭ oni perdas la pantalonon. Plej simpla homa logiko certigas ĝin. Tamen kazuisto povus sur tio ĉi starigi plej komplikajn konsiderojn. — Eĉ riskante paroli kvazaŭ ekzercaro li povas diri, ke pli facile ol perdi pantalonon, kiam oni perdis ŝelkon, estas perdi ŝelkon, kiam oni perdis pantalonon. Tion li ja povus pruvi. Efektive, ĉar multaj homoj kunportas pantalonon kaj ne ŝelkon, li ja povus aserti ke ŝelko ne estas necesa por la subtenado de la homa krurvesto. Kontraŭe, ĉar neniu homo kunportas ŝelkon sen pantalonon, li povas kredi al ni, ke la senpantolona kunportado de ŝelko ne estas ebla. Sekve li povas supozi, ke ĉiu senpantolona homo jam perdis sian ŝelkon; tamen ne supozante, ke li perdis antaŭe la pantalonon; ĉar se li supozus ke li perdis tiun ĉi, li ankaŭ devus supozi, ke eble li perdis ĝin tial ke antaŭe li perdis sian ŝelkon. — Tamen, kvankam la perdo de ŝelko, kiam oni perdis pantalonon, eble logike estas pli facila ol perdo de pantalonon kiam oni perdis ŝelkon, la faktoj pravas ke ĝi ne estas tiel ofta, ĉar efektive, ni tute ne scias pri homo, kiu perdis la ŝelkon perdinte la pantalonon, kaj tamen ni bone konas iun, kiu suferis la malan kombinacion.

Cetere, ni komprenas ĉiun katastrofon en la homa vivado; sed ĉu ni povus pensi, kiam nia kara amiko — perdis sian ŝelkon dum la Kongreso de Tarragono, ke li perdis la pantalonon en... la Kongreso de Antverpeno..... post du monatoj?!...

Les felicitacions que hem rebut per la cura amb que ha sigut compost el darrer número de K. E. les trasmetem al nostre *samideano* Sr. Jimeno, el tipograf de «L'Avenç», qui s'en ocupa.

Tromulto da partikulara laboro malpermesas al Sro. Antonio Codorniu resti en sia loko de ĵuganto de la Literatura Konkurso. Ni tre sincere bedaŭras lian neĉeston, kaj profitas la okazon esprimi al nia distinginda *samideano* nian altan estimon kaj profundan ĉagrenon.

III^a Kongreso de la «Kataluna Esperantista Federacio»

ĈOJAJ pro la honoro; kiun la Komitato de «K. E. F.» faris al ni, elektante nian urbon por gastigi la III^{an}, kaj kun la kuraĝo, kiun alportis al ni la afablaj kaj kuraĝigaj vortoj de niaj amegataj samideanoj, la Komitatanoj de «K. E. F.», ni entreprenis kun fido kaj fervoro la preparajn taskojn, povante antaŭdiri per la sciigoj, kiuj sekvas, ke tiu Kongreso estos nova sukceso por la celo de Esperanto kaj de la Federacio,

Al la alvoko, kiun «Lumon» faris al kelkaj esperantistoj por atingi ilian decidan kaj valoran kunlaboradon, por bone aranĝi la organizajn taskojn, ni vere devas diri, ke ĉiuj senescepte respondis. Tiu-ĉi vivoplena kunveno, en kiu sin trovis ĉiuj kamaradoj kun nova emo al la laborado por Esperanto, estis tre profita kaj esperdona.

Du komisionoj zorgos respektive pri la organizado de festoj kaj pri la propagandaj aferoj. Ili estos prezidataj de niaj aktivaj kaj nelacigeblaj propagandistoj de la lingvo internacia Sroj. Collet kaj Badía, kunlaborante kun ili la ne malpli fervoraj Rambla, Pineda, Ortiz, Soldevila kaj Arissó, en la unua; kaj Oliart, Ventura, Casanovas, Figueras, en la dua. La Prezidanto, Kasisto kaj Sekretario estos respektive, la Prezidanto de «Lumon» kaj la entuziasmaj esperantistoj Rossendo Roig kaj Marián Solà.

Kaj jen, serio da projektoj per kiuj ni volas vin regali: Popola manifestacio de simpatio al Esperanto, kaj imponanta akcepto kun ĉeesto de la aŭtoritatoj, reprezentantoj de korporacioj, la societoj kun siaj standardoj, la ĥoroj kaj urba muzikistaro por ludi kaj kanti nian himnon. Granda Festo dediĉata al la Gekongresanaro kun la kunlaborado de la aplaŭdata «Escola Choral» kaj ĝia admirinda fako de Ritma Gimnastiko. Niaj «Floraj Ludoj» havos lokon en la belega Teatre Principal, ĵus inaŭgurita; splendida ekspozicio por montri la utilecon kaj disvolviĝon de Esperanto; teatra prezentado; festeno, baloj, vizitoj, ĉio-ĉi kiel propra afero nia; krom tio, ni ankoraŭ havas plenan programon de Ĉefa Festo, okazonta en tiuj kaj sekvantaj tagoj. Tamen ni devas diri ke ĉio-ĉi tio estas ankoraŭ projektoj, fantazio, sed ni estas certaj trovi helpon moralan kaj materialan ĉe la korporacioj kaj privatuloj de nia Terrassa.

En intervido, kiun ni havis kun la respektinda Urbestro de Terrassa, Sro. Josep Ullés, li montris al ni sian entuziasmon por la Kongreso, afable promesante al ni la helpon de la Urba Konsilantaro.

Saman akcepton ni trovis ĉe aliaj gravaj personoj de ni vizititaj.

Per tiuj projektoj, kaj se vi, gekunfederacianoj, pretiĝas por kontribui per via entuziasmo al la sukceso de la Kongreso kaj de nun decidis partopreni en ĝi, ni povas absolute certigi ke nia III^a estos nova kaj granda triumfo por Esperanto kaj por nia Federacio. De ĉiuj kune dependas la sukceso de la Kongreso.

VALENTÍ ALAVEDRA

Prezidanto de «Lumon»

Historio de Esperanto en Katalunujo

SANT FELIU DE CODINES

SEMIS Esperanton en tiu urbeto, kiu sidas sur la montaro inter Caldes de Montbuy kaj Castelltersol, Dro. Joaquim Coll, pastro. Kiam li alvenis, kiel vikario, neniu apenaŭ konis pri la ekzistado de nia lingvo, malgraŭ la V^a Kongreso de Barcelono!

Je komenco de la jaro 1911^a dank' al lia propagando kaj al la kunhelpado de fratoj Mauri, tenistoj de la *Esperantista Panvendejo* de la strato Semoleras, en Barcelono, kaj filoj de tiu urbeto, kvin junuloj kuniĝis ĉirkaŭ pastro Coll por komenci kurson de Esperanto. La kurso certe estis malmultenombra, sed la kvin lernantoj restis fidelaj ĝis nun, ĉeestante senĉese la du semajnajn klasojn, kiujn oni donas en la paroĥestra domo.

Antaŭ du monatoj, oni anoncis per la gazetaro, ke karavano de membroj de *Espero Kataluna* pasos tra nia urbo, ekskurse al Sant Miquel del Fay. Granda estis la intereso, kiu vekigis, sed la esperoj rezultis vanaj pro la tro rapida trapasado de la ekskursistoj. — Pli bonan rezulton kaŭzis la vojaĝo, kiun dum la lastaj festoj de novjaro faris al ni gesinjoroj Rosals, kiuj restis du tagojn ĉe ni, komunikante multe da entuziasmo al la novaj esperantistoj de Sant Feliu kaj promesante alian viziton.

Pro la malgranda nombro de enurbaj samideanoj ne estis ankoraŭ eble starigi grupon. Sed niaj samideanoj trovos ĉi tie krom pastro Coll, la junajn fraŭlinon Encarnació Borrell kaj fraŭlon Lluís Puigcarló, kiuj havos plezuron tre komplezi ilin.

N. N.

La spegulo¹

▮ Japana rakonto² ▮

ANTAŭ multe da tempo kunvivadis trankvilaj viro kaj lia edzino, ambaŭ junaj, kaj kun filino, knabineto, kiun la geparo amegis tutkore. Mi ne povas diri al vi iliajn nomojn, ĉar mi ilin forgesis, sed tiu de la urbo en kiu ili loĝadis estis Matsujama, en la provinco de Eklugo.

Okazis do, ke estante ankoraŭ la infano kvazaŭ pupeto, ĝia patro estis devigata vojaĝi negococele en la urbegon, ĉefurbon de Japanujo. Sidas tro malproksime la urbo, por ke la patrino kaj filino lin akompanus, kaj tial li foriris sola post karesa adiaŭo kaj promeso alporti al ili belan memoraĵon.

Neniam la patrino estis iranta pluen ol ĝis la proksima vilaĝo, kaj tial, ŝi iomete ektimis pripensante la longan vojiradon traitrotan de ŝia edzo, sed samtempe ŝi fieris pensante, ke li estos la unua homo de la regiono vizitinta la grandan urbon, kie loĝadas la Reĝo kaj la plej altrangaj sinjoroj, kaj en kiu vidiĝas belegajoj kaj kuriozaĵoj.

Alvenis, fine, la tago, en kiu la edzo devas reveni; tiam la patrino surmetis al la knabineto ŝiajn plej bonajn vestojn, kaj ŝi ankaŭ sin ornamis per vesto blua, pri kiu ŝi sciis plaĉis al li. Imagu kiom ĝoja estis la bonanima virino, kiam ŝi vidis alvenantan sian edzon sanan kaj sukcesan, kaj kiel la etulino plaŭdis per siaj manetoj kaj gaje ridis, kiam ŝi vidas la belajn ludilojn, kiujn ŝia patro por ŝi alportis. Li multon rakontadis pri la mirindaĵoj, kiujn li vidis dum la vojirado kaj en la urbo mem.

1) Premiita en la 1^a Literatura Konkurso de «K. E. F.» per la premio de la «Camba de Comerç», de Tarragona.

2) Niaj samideanoj certe konas la *Spegulon de Matsujama* esperantigitan de Ĉif Toŝio laŭ la verko de Sazanami Sanĵin kaj ĝia angla traduko de sinjorino Ozaki kaj aperintan en *Japana Esperantisto*, n° 5-8, 1909, kaj en la *Esperanta Biblioteko Internacia*, broŝuro 10-11. Ambaŭ rakontoj estas samaj, aŭ almenaŭ devenas de sama fonto. Kiam nia amiko Sro. Novejarque tradukis el hispana lingvo ĝin, li tute ne sciis pri la tradukaĵo de Ĉif Toŝio. Nek li, nek ni, ni estas partionoj de tradukoj tra tria lingvo. Tamen ĉar la Novejarque'a traduko estas vera spegulo de la hispana originalo ŝajnis al ni tre interesa publikigi ĝin. El la komparo, dank' al la bonega tra hispana lingvo traduko de Sro. Novejarque, oni povas konkludi, kiom multe aliformigas originalojn tradukoj en naciajn lingvojn.

«Mi alportas por vi belegan objekton — li diris al sia edzino; — tion, kio estas nomata spegulo. Rigardu sur ĝin kaj diru al mi, kion vi vidas interne.» Li tiam donis al ŝi lignan skatolon, glatan kaj blankan, en kiu, ĝin malferminte, lia edzino trovis rondan objekton metalan. Unuflanke ĝi estis blanka, kvazaŭ polurita arĝento kaj ornamita per birdaj kaj floraj figuroj reliefaj, kaj aliflanke, brilanta kiel la plej klara kristalo; kaj ĝin ekenmanigante, la virino observis, tiel rave kiel mire, ke en ĝia interno vidiĝas vizaĝo feliĉmiena kaj ridema, montranta dividitajn lipojn kaj viglajn okulojn.

«Kion vi vidas?» denove ŝin demandis ŝia edzo, kontenta rimarkinte ŝian miron kaj ĝoja ĉar li estas pruvinta al ŝi ke li iom lernis, dum lia hejma forestado. «Mi vidas belegan virinon, kiu min rigardas kaj movas la lipojn, kvazaŭ parolanta, kaj kia harardo! Ŝi surportas bluan veston tute egalan kiel la mian». «Kompreneble, simplanima infano, tial ke vi vidas en la interno vian bildon mem», respondis la edzo, fiera, ĉar li scias ion, kion la edzino ignoras. «Tiu ronda metalpeco estas nomata *spegulo*, kaj en la ĉefurbo ĉiu posedas ĝin, kvankam ni ankoraŭ ne estis ĝin vidinta.»

La memoraĵobjekto ravis la virinon, kaj dum multaj tagoj ŝi senlace sin rigardadis sur la spegulon, ĉar, tial ke tiam estas la unua fojo, kiam ŝi vidas kaj havas tielan objekton, tiam estas ankaŭ la unua fojo, kiam ŝi povas vidi sian vizaĝon spegulita sur la polurita surfaco. Ŝi tuj opiniis, ke tiel miriga objekto estas tro multvalora por ĝin uzadi ĉiutage, pro kio ŝi baldaŭ reenmetis la spegulon en ĝian ujon kaj ĝin zorge gardis inter siajn plejvalorajn objektojn.

Jaroj forpasis; edzo kaj edzino daŭris kunvivadante feliĉaj. La gajeco de ilia vivo estis fiksita sur la juna filino, kiu kreskadis estante viva bildo el la patrino kaj tiel laborema kaj karesema ke ĉiun morgaŭan tagon plu ŝin amas ŝiaj gepatroj.

Ekmemorante kiel vekigis ŝia fiereco sin vidante tiel belega, la patrino zorge kaŝis la spegulon pro la timo ke sin vidante sur ĝin la filino, aperos ĉe ŝi la spirito de la fiereco. La patrino ne plu parolis pri tio, ĝin forgesis la patro, kaj la filino kreskadis tiel simpla kiel estis estinta ŝia patrino, kaj nenion ŝi sciis pri sia belvizaĝo, pri sia gracieco, nek ankaŭ pri la spegulo, kiu ilin estus videbligintaj.

Sed, ian tagon, malfeliĉego ekkaptis ĉi tiun feliĉplenan familion. La bonanima patrino malsaniĝis, kaj kvankam la filino nek dumtage nek dumnokte ŝin lasis, flegante ŝin tre amfervore, tamen ŝi plimal-saniĝadis, tute perdiĝis la resanigaj espero kaj fine ŝi mortis. Kiam ŝi antaŭsentis ke baldaŭ nepre devos forlasi sian edzon kaj filinon, tiam ŝi kortuŝe ĉagreniĝis, pripensante kiujn ŝi postlasos kaj, precipe,

sian filineton. Ŝi alvokis ĉi tiun kaj diris al ŝi : « Filino el mia tuta koro : vi bone scias, ke mi fartas tre malsana : baldaŭ mi mortos kaj mi lasos solaj vin kaj vian patron, kiun mi tiom amas. Promesu al mi ke post kiam mi estos formalaperinta el tiu ĉi mondo, vi rigardos ĉi tiun spegulon ĉiumatene kaj ĉiuvespere. En ĝi vi min vidos kaj vi komprenos ke mi daŭras viglesplorante vin ». Eldirinte ĉi tiujn vortojn, ŝi elskatoligis la spegulon kaj ĝin donis al sia filino. La knabino, plorante, promesis tion postplenumi tiele, kaj la virino, pli trankvila kaj rezignacia mortis iom poste.

La obeema kaj respektema filino neniam forgesis la lastordonon de sia patrino, kaj sekve, ĉiumatene kaj ĉiuvespere ŝi elkaŝejigis la spegulon kaj atentegis ĝin rigardas sur ĝin. En tiu, ŝi vidadis la vivan kaj rideteman vizion el sia mortinta patrino, ne palan kaj malsanan kiel en ŝiaj lastaj tagoj, sed belan kaj junan kiel jarojn antaŭe. Ĉiuvespere, ŝi rakontadis al tiu imagaĵo la dumtagajn malĝojojn, kaj ĉiumatene petegis de ĝi karesemon kaj protekton konstantajn. Tiamaniere vivadis la knabino, kvazaŭ ŝin vidadus ŝia patrino, penante kontentigi ŝin, same kiel ŝi kondutis dum ŝia vivo kaj ĉiam evitante ĉion, kio povus malkontentigi kaj malplezurigi ŝin. Ŝia pleja ĝojo estis rigardi la spegulon kaj diri : « Patrino mia : mi kondutis hodiaŭ tiel, kiel vi volas ke mi kondutu ».

Observante ŝia patro kiamaniere ŝi, ĉiumatene kaj ĉiuvespere, sin rigardas sur la spegulon kaj kiel ŝi alparolas ĝin, fine li ŝin demandis pri tiel stranga konduto. « Patro mia, — diris al li la knabino : — mi rigardas ĉiutage la spegulon por vidi mian amatan patrinon kaj paroli kun ŝi. » Ŝi, tiaokaze, informis lin pri la lastdeziro el ŝia mortanta patrino, kaj ke de tiam ne forpasis eĉ unu tago ne plenuminte ŝi tion.

Ravita antaŭ tiom da simplanimeco kaj amsento, la bona patro elverŝis larmojn el kareso kaj amemocio, kaj li zorge atentis ne klarigi al la knabino, ke la spegula bildo estas ŝia propra ridetema vizaĝo, kiu, pro simpatieco kaj rememoreco, ĉiun morgaŭan tagon pli similas al tiu de ŝia mortinta patrino.

Tradukis el hispana lingvo,
ANGEL NOVEJARQUE

II^a Literatura Konkurso

Eksterordinaraj temoj

I. La grupo «Esperanta Semo», de Sabadell, donacos 25 pesetojn (10 sm.) kaj honoran diplomon sur pergameno al la aŭtoro de la plej bona traduko de la jena versaĵo :

LA SEMBRA

Ara es ora de fer la sembrada !
 No esperem arribá a temps millor !
 No deixem que 's rovelli l'arada
 ni que 's begui 'l terror la saor.
 Sembrem, germans ! Sembrem, sembrem,
 que 'ls fruits, més tard, recollirem !
 No 'ns dolgui, no,
 llançar pel món tanta llavò !
 Sembrem, sembrem,
 que collirem !

Ja la terra 'ns espera anyorada ;
 ja 'l seu pit esbatega, enfebrada
 pel desig d'un nou goig fecondant,
 i obre 'l cor, font eterna de vida,
 per donar-nos la nova florida,
 missatgera dels fruits que vindran.
 Treballem, sembradors generosos !
 No 'ns rendim, que la feina va bé !
 No deixem que, amb sos raigs calorosos,
 el vell sol ens assequi 'l terrè !
 Sembrem, sembrem !
 No defallim !
 No 'ns espantem
 si no collim ;

que, a no trigar, ja collirem,
 i triumfants sempre viurem !

No temeu, sembradors, que amb ses ires
 la tempesta 'ns malmeti 'l sembrat.
 Les arades que 'ns facin de lires
 que 'ns animin en mig del combat.
 El nou sol, resplendent, ens saluda
 coronant de llum d'or nostres fronts,
 i la terra amb son baf ens ajuda
 i els aucells ens refilen cançons.
 Tot rebrota i somriu a la vida
 que agermana i ofega 'l rencor,
 esperant la novella florida
 perfumada amb aromes d'amor.

Pels que vindran
 seguim lluitant !
 Sembrem, germans ! Sembrem, sembrem,
 que 'ls fruits, més tard, recollirem.
 No 'ns dolgui, no,
 llançar pel món tanta llavò !
 Sembrem, sembrem,
 que segarem !

IGNASI IGLESIAS

II. Ekzemplero de la verko *Fabiola*, esperanta traduko de E. Ramo, kaj senpaga jarabono al la revuo *Kataluna Katoliko*.

Premio proponita de «Kataluna Ligo de Katolikaj Esperantistoj» por la aŭtoro de la plej bona traduko de *Les herbes heroïques* el la verko *Estampes y Calcomanies*, de pastro Ramón Garriga. La rakonto estos represata kun permeso de la aŭtoro en la februaran numeron de *Kataluna Katoliko*. Vin turnu al ĝia redakcio por havi ekzemplerojn.

Pri feminismo

Nekonitaj opinioj de konitaj esperantistoj

NEN mia opinio pri feminismo. Mi konas multajn junajn fraŭlinojn, kiuj ne estas feliĉaj. Ili ne volas edziniĝi sen vera kaj sincera amo; la juneco rapide preterpasas kaj forflugas: ili ne sufiĉe lernis por havi kontentigan oficon. Sed nun la gepatroj deziras doni al la filinoj la saman edukadon kiel al la filoj.

Estas ja tute nekompreneble kial oni ne edukas kaj instruas la infanojn egale, kial oni ne donas sufiĉe da instruado al la knabinoj. Ili multe pli bone laboros, kiam ili pli multe estos lernantaj. Mi havas tri nepinojn, kiuj vizitas kaj vizitos gimnazion...

Due, la katalunaj virinoj! Bedaŭrinde mi ilin ne sufiĉe konas. Survoje, en la urbo Gerona, nin salutis junaj samideaninoj; ili treege plaĉis al mi, ili ŝajnis gajaj, afablaj kaj inteligentaj...

Mario Hankel

(Dresden)

Pri la feminismo mi pensas, ke por la virinoj devas esti permesata partopreni en la aferoj de la politika mondo.

Rolland Severance

(New-York)

Vi dezirus koni la opinion de la francoj pri feminismo. Ili kompreneble malsame opinias pri tiu ĉi grava demando. Unuj tute aprobas la feminisman movadon; ili deziras, ke la virino havu ĉiujn samajn rajtojn kaj oficojn kiel la viro; ke ŝi voĉdonu por la parlamento, ke ŝi estu elektebla kiel deputato aŭ senatano, ke ŝi faru la samajn laborojn, k. t. p., unuvorte ke ŝi tute la viroj egalu.

Aliaj opinias, ke la virino devas nur sin okupi pri la domo, la kuirado, la vestoj, la infanoj kaj ke ŝi ne bezonas gravan instruadon.

Nu, mia opinio estas, por tiel diri, *meza opinio*. Laŭ mi, neniam la virino devas forgesi ke ŝia plej bela, plej sankta devo, estas la mastrumado kaj la priinfana zorgado; ŝi devus havi tre bonan guston por bele ornami la hejmon, ŝi devus tre bone koni la kuirarton. **Mi** ne tre aprobas, ke ŝi okupu sin pri politiko, kiu neniam profiton al ŝi povas doni.

Sed mi opinias, ke la virino devas havi tiel gravan instruadon kiel la viro.

Oni ne rajtas malhelpi, ke ŝi lernu, kion ŝi deziras, ĉar ofte okazas, malfeliĉe, ke multaj fraŭlinoj ne povas edziniĝi; tiuokaze ili estas devigataj, per sia laborado, gajni la necesan monon por vivadi.

Se ili ne havus sufiĉan instruadon ili ne povus ricevi sufiĉan salajron. Mi malaprobas, ke multaj profesioj en mia lando, estas tute rezervitaj por la viroj; mi treege malaprobas, ke virinoj, plenumantaj samajn oficojn kiel la viroj, ricevas malpli grandan sarajron. Mi opinias, ke virino rajtas elekti, laŭ sia plaĉo, inter ĉiuj profesioj kaj ricevi la samajn salajrojn, kiujn ricevas viro, kiam li faras la saman laboron.

René Beck

(*La Fleche*) (*Francujo*)

Kolektis,

FINO. E. ROSELL

(*Daŭrigota.*)

Kion opinias niaj samideaninoj pri tiuj opinioj? — K. E.

Katalunaj efemeridoj

FEBRUARO

- 1 1906. — Fondiĝas oficiale en Barcelono la Kataluna Societo sub la nomo «*Espero Kataluna*».
- 8 1906. — Ekaperas la 1^a Kataluna lernolibro pri Esperanto en la revuo *Joventut* (n° 313), verkita de Sro. Pujulà.
1909. — Fondiĝas la «*Esperantista Grupeto*», de Premià de Mar.
- 25 1910. — Inaŭguriĝas la esperantistaj vendredoj en la «*Ateneu Enciclopedic Popular*».
- 31 1912. — Paco ekregas inter homoj.

VIII^a Universala Kongreso Esperantista

Krakovio, 11-18 Aŭgusto, 1912

Ni ricevis la unuan cirkuleron, kiun dissendis la Loka Organiza Komitato de la 8^a.

Tiu komitato, kiu kompletigis laŭbezone konsistas ĝis nun el la jenaj personoj: Univ. prof. Odo Bujwid, Dro. Stefan Mikolajski, Dro. Leon Rosenstock, Sro. Stanislaw Rudnicki, Dro. Henryk Tislowitz, Sro. Wladyslaw Grabowski kaj Sro. Mieczyslaw Zielenkiewicz.

La provizora programo de la Kongreso estas preskaŭ starigita, kaj ni povas komuniki al niaj kunfederacianoj, ke dum la Kongreso okazos «Jubilea Festvespero» je honoro de nia Majstro kaj lia verko. En ĝi partoprenos eminentaj artistoj.

Plej verŝajne oni ludos la teatrepecon *Mazepo*, de pola poeto Juliusz Slowacki tradukitan de Sro. A. Grabowski.

Pri la ekspozicio zorgas la «Teknikista Grupo de Esperantistoj», en Lvovo, kiu sukcesis jam kolekti riĉan materialon. Ĉar estas dezirinde, ke la jubilea ekspozicio estu vera kaj fidela revuo de la 25-jara disvolviĝo de nia Esperanto, la Komitato sin turnas al ĉiuj samideanoj kun peto, ke ili per sendo de plej diversaj esperantaĵoj helpu la ekspozician sekcion kaj pliriĉigu la kolektitan de ĝi materialon. Ĉiu esperantaĵo por la ekspozicio devas esti sendata al Sro. Benedikto Herold, *Lvovo* (Lwów), strato Potockiego, 22 (Austrio-Galicio).

La adreso de la Komitato mem estas: VIII Universala Kongreso Esperantista, *Krakowo* (Aŭstrio-Galicio). Ni gratulas la Komitaton pro tio, ke ĝi prenis simplan adreson Esperantan, kiel jam faris la Komitato de la V^a. Nenio estas p'i terura ol esti devigata desegni adreson per nekonata lingvo. Mi konfesas, ke nun, se mi devus min turni al la karaj komitatanoj de Antverpeno, mi estus devigata traserĉi kaj redesegni.

Aliĝilojn oni sendos nur al tiuj personoj, kiuj antaŭe sciigos la Komitaton per simpla poŝtkarto, ke ili intencas partopreni la Kongreson citante nur 1) familian nomon 2) antaŭnomon, 3) profesion, 4) precizan adreson kaj 5) la nombron de eventuale kune venontaj familianoj.

La kosto de la vojaĝo al Krakovio de Barcelono (tra Portbou - Marseille) estas je 48'50 sm. en 3ª klaso. La daŭro de ĝi estas je 60 horoj.

ENLANDA MOVADO

BARCELONO

La 31^{an} de lasta Decembro okazis en la sidejo de «Ateneu Barceloní» la ekzameno de la kandidatoj al la diplomo de Profesoro de Esperanto, kreita de la 11ª Kongreso de la «Kataluna Esperantista Federacio».

La Tribunalo konsistis el niaj du lingvkomitatanoj Sroj. J. Bremón kaj Fred. Pujulà kaj Sro. J. Rosals, kiu pro malsano ne povis ĉeesti.

Tuj post la skriba pruvo, la unua ekzamenito estis Dro. J. Coll, pastro, nomita oficiale profesoro en la Barcelona Universitato. Ĉar li devis rapide forvojaĝi, la ekzamenintoj ne povis inviti lin anstataŭi sinjoron Rosals. Tion ĉi faris Sro. Grau post brilanta parolado pri la du temoj, kiujn li devis elvolvi. Fariĝis diplomitaj profesoroj : Fino. Estela, el Reus, kie jam klarigas kurson al multenombraj samideaninoj kun granda profito ; Sro. Dalmau, la fervora redaktoro de la *Esperanta Rubriko*, en *La Publicidad*; Sro. Pellicer, nia kara sekretario; Sro. Campdelacreu, prezidanto de «La Rondo»; Sro. Aguadé, prezidanto de la grupo de Reus, kaj la nomitaj pastro Dro. Coll kaj Sro. Grau.

En tiuj ekzamenoj, vere malfacilaj, ĉiuj montris profundajn konojn ne nur pri Esperanto, sed ankaŭ pri abstrakta kaj kataluna gramatiko. Estis vera plezuro aŭdi la ekzamenatojn klarigi per flua korekta Esperanto la malfacilajn demandojn de la Tribunalo.

TERRASSA

Ĉiu estinta ano de la malaperinta grupo «Esperanta Lando» devas rememori afable Sron. Graells, ĉar li estis la unua profesoro de Esperanto, kiu instruis nian lingvon en niaj Industriaĵaj Lernejoj, subvenciita de Lia Urbkonsilantara Moŝto.

Sro. Joan Graells Rovira estis dudeksesjara kaj mortis la 8^{an} de Novembro. Li estis lerta lingvisto, sed ne fervora esperantisto.

Tamen li havis liberan spiriton kaj indan noblecon. Li klopodis sentrafe kune kun lia gvidanto Sro. Sallent, la starigon de «Popola Biblioteko», intencante movigi la korojn de niaj pacemaj riĉuloj... En maltrankvila tempo, kiam nigra nubo superplena de malamoj kaj venĝemoj minacis terure nian amatan urbon, li celis vane la intermiksadon de neŭtralulojn por interpacigi la animojn kaj amikigi la korpojn...

Pace ripozu la sincera amiko kaj amata profesoro. — *A Badia.*

La dimanĉon 24^{an} de pasinta Decembro okazis en la grupo «Lumon» ĝenerala kunsido por elekti la direktan Komitaton por dum la jaro 1912^a.

La nova Komitato konsistis el la jenaj Sroj. : Prezidanto, Valentí Alavedra (reelektita); Sekretario, Josep Ventura; Kasisto, Adolf Soldevila; Bibliotekisto, Jascinto Figueras; Voĉdonantoj, Vicens Bufi, Marian Solà kaj Balta-

sar Pineda. En la sama kunsido Sro. Rossendo Roig faris paroladon montrante la festojn, kiujn oni intencas efektivigi dum la tria Kongreso de «K. E. F.»

Regas granda entuziasmo ĉe la Terrassa-aj esperantistoj por organizi Kongreson inda je nia Federacio kaj je nia urbo. — *La delegito.*

MANLLEU

Estimata Sro. Direktoro de K. E. :

La 6^{an} de Januaro okazis ĉe nia societo «Esperantista Amikeco» grava kaj bela esperanta balo, en kiu partoprenis multaj geesperantistoj, havante ĝi plenan sukceson, tiel pri la multenombraj ĉeestantoj, kiel pri la bonega disvolvigo.

Ni povas komuniki al vi interesan laŭdindaĵon. Nia societo, kaj certe kun ni ĉiuj esperantistoj, ĝoje laŭdas la aplaŭdindan geston. kiun faris la estraro de nia vilaĝo, akceptante nian proponon pri subvencio de 100 pesetoj al la senpaga instruado de Esperanto farata de nia societo, kiu nun donas du kursojn, unu por viroj, kaj alian por virinoj, ĉe kiuj ĉeestas multaj gelernantoj. — *La Komitato de «Esperantista Amikeco».*

KATALUNA ESPERANTISTO plej respekte gratulas la urbkonsilantojn de Manlleu, kiuj per sia decido faris pruvon de klereco kaj progresamo. — K. E.

VILANOVA Y GELTRÚ

La unuagradan kaj duagradan kursojn en grupo «Laboro Esperanta» klarigitajn de Sro. Mari Vadell kaj Fino. Teresa Rosell ĉeestas ĉiam multenombraj gelernantoj. Ankaŭ plene sukcesas la ĉiu-dusemajnaj kunsidoj, kiuj okazas posttagmeze en nia societo kelkajn festajn tagojn. La lastan, kiun ni okazigis, ni dediĉis al bedaŭrinda verkisto Joan Maragall. Post studado de la bela Esperanta traduko de *La Vaca Cega*, premiita en la 1^a Literatura Konkurso de la «K. E. F.», oni legis prozajn kaj versajn verkojn de tiu fama publicisto. — F. M.

BIBLIOGRAFIO

Ni nur raportos pri verkoj duope senditaj al la Redakcio.

Krestomatio por infanoj kaj komencantoj. Verkita en kunlaborado de diverslandaj esperantistoj sub redaktado de Romano Frenkel. Kajero Unua. — Bucuresti. Editura «Esperanto», 5, str. I. C. Bratianu, 5.

Sro. Romano Frenkel entreprenis redaktadon de *Krestomatio por infanoj kaj komencantoj*, kies unua kolekto ĵus aperis en kajero. Lia ideo estas aplaŭdinda. Ĝi estas «enverŝi en nian Krestomation la riĉaĵojn de la infana literaturo de la tuta mondo, kun la plej pitoreskaj kaj diversaj stiloj, kiuj tiel reliefe montriĝas en la naciaj fabeloj, fabeloj, enigmoj, proverboj, k. t. p.»

Multajn konsiderojn ni povus fari pri tio se la loko ne mankus por elvolvo de niaj ideoj pri tiu ĉi temo. Eble alian fojon ni pli longe parolos. Nun,

atendante la originalan literaturon Esperantan por la maturaj homoj kaj sekve por la infanoj ankaŭ, ni gratulu la aŭtoron de tiu kolekto, kiu permesos al la esperantistoj infanoj ellabori sian spiriton ne nur per la spirito de sia lando sed ankaŭ per tiu de la aliaj. Ĝi ne malmulte taŭgos por internaciigi la morgaŭajn homojn.

La kajero estas havebla per 0'50 fr. (0'20 sm.) aŭ du respondkuponoj.

En la libro estas noto de Sro. Frenkel, kiu diras :

«Oni petas pri alsendo de artikoloj por la aperantaj (sekvantaj) kajeroj de tiu ĉi Krestomatio rekte al *Romano Frenkel, Enisejsk* (Rusujo, Siberujo). 40 % de la pura profito estos dividita inter la kunlaborantoj proporcie de ilia enpresita teksto».

Esperanta Psikistaro. — Dua eldono. — Anvers. Eldono publikigita per la zorgoj de la «Belga Spiritista Federacio». 1911. Presejo de Jules de Winter. Petit Marché, 13, Anvers.

Por obteni ekzempleron de tiu ĉi broŝuro adresu vin al la «Bureau permanent d'étude des phénomènes spirités», 8, rue des Babillards, Anvers, Belgujo.

Raporto pri la Subkongreso de Esperanta Psikistaro, kies unua kunsido okazis en «Café Anselmo», Anvers, la dimanĉon 20^{an} de Aŭgusto je la 10^a matene. Ankaŭ eldonata per ia zorgo de la Federacio Spiritista Belga.

Tiu ĉi libro estas havebla senpage ĉe la sekretario de «Esperanta Psikistaro», rue Appelmans, 26, (Anvers-Belgujo).

Ni bone scias ke la Kongresoj de Esperanto, pli ol Kongresoj estas Kongresaroj. La plej diversaj profesianoj kaj partianoj de ideoj apartaj profitas la okazon por organiziĝi kaj solvi siajn proprajn demandojn. Tiel agis la Psikistoj, kaj tre interesa raporto pri ilia kongreseto estis eldonata per la zorgoj de la Federacio Spiritista Belga. La broŝuro enhavas krom raporto specimenojn kaj provon de Psikisma Terminaro.

Neniu, kiom psikisto-spiritisto, tiom multe bezonas internacian lingvon. La konstanta komunikado kun ĉiulandaj spiritoj devigas ilin kaj ĉi tiujn esti poliglotaĵoj. Ni esperas ke la uzado de Esperanto inter la spiritoj fariĝos pli kaj pli ĝenerala kaj ke ni ne estos limigitaj al la interparolado kun spiritoj de nia propra lando. La nuna internacia vivado interesigas nin pri la aferoj okazantaj en la tuta mondo, kaj multe pli facile estos al la spirito de mortinta fino lerni la esperantan lingvon ol al ni lerni la lingvon mandarenan.

La spirito de Rubens bone devas kompreni tion, ĉar en la kunsido, kie li aperis, al la demando. «Ĉu vi lernas Esperanton?» li respondis per «*Pas encore*», kio ja efektive signifas «Sed mi lernos!»

Ni kopias la jenan eksperimenton de hipnotismo, kiu tre certe interesos niajn kunfederacianojn:

«Aganto: Sro. Coppens. kun Sro. de Nogales.

C. — Kie vi estis antaŭ 10 jaroj? N. — Ciudad Rodrigo. C. — 20 jaroj? N. — San Roque. C. — 30 jaroj? N. — En la spaco. C. — 40 jaroj? N. — En Madrid. C. — Nomo? N. — José Gutiérrez. C. — Edzigita? N. — Ne. C. — Jaroj? N. — 61. C. — Strato? N. — Leganitos, 4. C. — Ĉu oni povas demandi ion al vi? N. — Jes, oni povas demandi la spiritojn! (Tiam ŝanĝo okazis kaj estis videble ke alia spirito estis tie.) C. — Kiu vi estas? N. — Cárnovas. C. — La fama politikisto? N. — Jes. C. — Kion vi pensas pri la afero de Maroko, ĉu estas bona? N. — Bonne-mauvaise (Bona-malbona). C. — Ĉu estas bona? N. — Jes, por Francujo. C. — Kaj malbona? N. — Por Hispanujo. — La subjekto estis laca kaj Sro. Coppens lin vekis.

Eksperimento de Tiptologio. La tablo estis aranĝita tiamaniere. Fino. Mag-

deburg kontraŭ Sro. Chaigneau. Sro. Zajcev kontraŭ Sro. de Nogales. — La movoj de la tablo estis tre mallertaj kaj neniu komunikaĵo obtenebla, nur la nomo Cánovas, kiu elmontras ke la spirito de tiu fama homo denove volis komuniki kun ni, sed, malfeliĉe. pro manko de tempo la eksperimento estis senfrukta. — La sekretario, A. Stas.»

Ni komprenas la insistadon de Cánovas komuniki kun esperantistoj. Li estis konservativa kaj scias kiel bone sin kondutis kun ni la konservativa ministraro de Sro. Maura kiam la V^a Kongreso. Li deziras sekvi la tradicion de la partio. Ĉar ni ne povas supozi ke li deziras altiri simpatian, ĵaluza pro la ĵusa Reĝa Ordon de la liberala partio pri la instruado de Esperanto!

Ni ankaŭ ne havas dubojn pri tiu José Gutiérrez, kiu antaŭ 40 jaroj loĝis en Madrido, strato Leganitos, 4. Nia amiko Sro. Perogordo povus kontroli. Niaflanke ni povas certigi ke ankoraŭ nun loĝas en Barcelono kelkaj dekoj de samnomuloj!

TAMEN

OFICIALA PARTO

Durant la primera quinzena d'aquest mes reberan els Srs. Delegats els rebuts anyals per al seu cobrament.

Si algun federat desitja no continuar dintre nostre organizació, se li prega que tingui a bé donar-ne coneixement immediatament an aquesta administració, retornant a la vegada els numeros de K. E. que agi rebut, car es de doldre que per un malentès hi agin persones que resultin deutores a «K. E. F.»

Por starigi la Konsultan Komitaton oni petas al la Prezidantoj de la grupoj aliĝintaj, ke ili sciigu antaŭ la 15^a de Februaro sian nomon. adreson kaj daton de sia naskiĝo: oni elektos el ili, laŭ decido de la II^a Kongreso, la plej maljuna kiel Prezidanton kaj la plej juna kiel Sekretarion.

La sekretarioj de la aliĝintaj grupoj estas petataj sendi liston kun la nomoj kaj adresoj de la anoj de sia grupo. Tiuj nomaroj taŭgos por la «Adresaro de katalunaj esperantistoj» kiun ni intencas eldoni. — «K. E. F.»

KORESPONDADO

Sro. X., Sro. Ag., Reus: Mi rememorigas vin pri via promeso. — Sro. J. V., Terrassa: Gratulon kaj dankon. Tre bela kaj korekta. Bonvolu resendi al mi la unuan versaron. Mi ne komprenas la lastan vorton de la kvina verso. Aperos en Marto. — Sro. J. Aulina, Banyolas: Ni ricevis vian leteron kaj la aliĝojn. — Sro. D. Dalmau, Barcelona: Ni ricevis vian p. k. kaj aliĝojn de Sroj. Puigallí kaj Grau. — Sro. G. Galcerán, Vilanova i Geltrú: Ni ricevis vian leteron kaj plenumis vian mendon. — Sro. P. Alsina, Premià de Mar: Same kiel la antaŭa. — Sro. J. Juanola, Olot: Ni ricevis la p. k. kaj ŝanĝis la nomojn. — Sro. A. Llinàs, Santa Coloma de Farnès: Ni ricevis vian leteron kun 3° 10 ptj. kaj ni devas diri al vi, ke la jarkotizaĵo restas same kiel la antaŭaj jaroj, trankviligu viajn samurbanojn.

Reglament de la Federació Catalana d'Esperantistes

Article primer. — Queda constituïda amb el nom de «Federació Catalana d'Esperantistes» la federació d'esperantistes en terres de llengua catalana.

Art. segon. — L'objecte de la «F. C. d'E.» es l'unió de tots els esperantistes en terres de llengua catalana per a la divulgació i propaganda de l'Esperanto, per als fins de la representació aconsellada en la reunió general del V Congrés Internacional d'Esperanto a Barcelona, i per donar compliment a tots els acords i consells, que afectin als esperantistes en col·lectivitat, provinents dels Congressos Internacionals o dels nuclis directors de la llengua del Dr. L. L. Zamenhof.

Art. tercer. — Per al millor compliment de l'article anterior, la «F. C. d'E.» publicarà una revista gratis per als federats, l'organització de la qual serà determinada per un Reglament especial interior publicat pel cos de redacció i previa acceptació del Comitè Directiu.

Art. quart. — La «F. C. d'E.» constarà únicament de membres individuals, que contribuiran al seu sosteniment amb la quota mínima de tres pessetes anyals pagades per endavant.

No obstant, tota societat o grup podrà entrar a la «Federació» amb els mateixos drets i atribucions que els membres individuals.

Adició aprovada en el Congrés de Tarragona. — Els Presidents dels grups aderits formaran un Consell Consultiu de la «Federació», ad el qual podrà dirigir-se el President de la mateixa per conèixer la seva opinió en els casos en que s'hi cregui convenient. El Consell informarà mensualment al Comitè de la «Federació» sobre afers esperantistes, fixant especial atenció en lo que fóra de desitjar per a la millor marxa de la «Federació» i de la propaganda esperantista.

Art. quint. — La «F. C. d'E.» serà regida per un Comitè Directiu compost de President, Vic-president, Caixer-administrador de la revista, Vic-caixer-administrador i Secretari.

Aquest Comitè serà censor de la revista.

Art. sisè. — Els federats de cada localitat elegiran un delegat que tindrà a son carrec: recollir les quotes dels federats, fer les comunicacions necessaries per als efectes del article segon i demés assumptes del regim de la «F. C. d'E.» i ésser l'intermediari entre el Comitè Directiu i els seus representants.

Adició aprovada en el Congrés de Tarragona. — Els delegats podran retenir-se, si s'hi creuen

convenient, en concepte de despeses, un 5 per 100 de les quotes que cobrin.

Art. setè. — El Comitè de la «F. C. d'E.» cridarà almenys una vegada l'any, en diferent localitat, durant la primavera i en dia festiu, a tots els seus federats, en Assamblèa o Congrés general, en el qual, previa ordre del dia, se donarà compte als assistents dels treballs i gestions fets pel referit Comitè Directiu durant son exercici, s'acordarà el lloc on agi de celebrar-se el vinent Congrés o Assamblèa, se nomenaran els individus que agin de formar el Comitè per al següent exercici, i s' discutiran les proposicions que agin sigut presentades abans de la sortida del número de la revista anunciant el Congrés o Assamblèa, i incloses en l'ordre del dia. Els individus del Comitè podran ésser reelegits tant sols un cop.

Art. vuitè. — El Comitè estarà facultat per crear les seccions que cregui més convenients per a la prosperitat de la «F. C. d'E.» i de l'Esperanto; les Juntes de les quals seran renovades per cada Comitè entrant.

Serà President nat de cada secció un individu del Comitè designat per aquest.

Art. novè. — Tots els acords de les Assamblèes i Congressos seran presos per majoria absoluta de vots dels socis assistents.

Art. desè. — Les esmenes que vulguin fer-se en aquest Reglament auran de presentar-se en temps convenient per ésser incloses a l'ordre del dia i publicades en llur totalitat, car únicament podran ésser discutides i aprovades en les Assamblèes o Congressos generals.

Art. onzè. — La llengua oficial serà l'Esperanto, podent ésser usada la catalana en les Assamblèes.

Art. dotzè. — En cas de dissolució previ acord de la «F. C. d'E.», els fondos existents, o que resultin de la liquidació, passaran a la «Centra Oficejo», domiciliada a París, per a la propagació de l'Esperanto.

Article transitori. — La «F. C. d'E.» serà domiciliada a Sabadell, carrer de Gràcia, 12.

Per la Comissió Organitzadora: Domenech Serdà, Joan Piferrer, Antoni Martí, J. Camps, Agustí Badia, Santiago Puigbonet i Joan Romeu.

Aprovat, en data del 14 de febrer de 1910, pel senyor Governador Civil de Barcelona.

Hi ha un sagell que diu: *Gobierno Civil de la Provincia de Barcelona.*

LLISTA DE DELEGATS AUTORITZATS PER LA ADMINISTRACIÓ DE K. E. F. PER A REBRE LES QUOTES

Sabadell	Lloc Social	Gracia, 12.
Reus.	Sr. E. Aguadé	Presó, 15.
Vilanova i Geltrú	» F. Mestres	Sant Antoni, 1 i 3.
Barbarà.	» J. Puigbonet.	Sant Pere, 39.
Balaguer	» M. Espar Boquer	Miracle, 7.
Cambrils	Sta. J. Masaguer.	Hostal Nou.
Olot.	Sr. I. Juanola.	Superior, 25, 2. ^{on}
Terrassa.	» A. Oliart	Clarís, 24.
Manlleu.	» Ll. Coll	Vora del Ter, 21.
Barcelona	» D. Dalmau	Diputació, 327, 3. ^r , 1. ^a
Tarragona.	» J. Molas	Plassa de la Catedral, 7.
Castellar del Vallès.	» F. Blanquer	Fonts Calents.
Arbós	» G. Rovirosa	Major, 2.
Vendrell	» J. Constantí	Sant Sebastià, 20.
Igualada	» A. Mosella	Sant Magí, 21.
Girona	» F. Anguet	Progrés, 20.
Vilafranca del Panadés	» A. Robreño	Puigmoltó. 14.
Ulldemolins	Dr. Roman Pallejà	Carretera, 2.
Sta. Coloma de Farnés	» Anton Llinás	Vall, 45.
Lleida	Sr. Lluís Abadal.	Major, 12 i 14.
La Escala	» Josep Ximinis	Fàbrica géneros de punt
Mataró	» Josep Solà	Sant Josep, 46.
Premià de Mar	» P. Alsina	Camí Reial, 81 i 79.
Tivissa	» F. M. Brú	Avall, 16.
Moncada	Dr. Joan Buxó	
Berga	Sr. Josep Cardona	Farmaceutic.
Sant Feliu de Codinas.	» Joaquim Coll	Vicari.
Banyolas	» J. Aulina	Turers, 49.
Sant Feliu de Guixols.	» J. Blanch	Caymo, 32.

Ademés poden enviar-se també directament a l'Administració :
Gracia, 12, Sabadell, amb sagells de 15 centims